

Negentiende Zondag door het Jaar / C

Wijshheid 18:6-9 - Psalm 32 - Hebreeën 11:1-2, 8-19 - Lucas 12:32-48

Inleiding

Vandaag horen we drie krachtige boodschappen. Uit het boek Wijshheid klinkt de herinnering aan de nacht van bevrijding, toen God zijn volk uit Egypte leidde. In de brief aan de Hebreeën ontmoeten we Abraham en Sara, die vertrouwden op Gods belofte en op weg gingen. En in het evangelie zegt Jezus: *“Wees niet bevreesd, kleine kudde... Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.”*

Laten wij ons in deze viering openstellen voor dat woord van hoop, en de bereidheid vernieuwen om te leven als waakzame en trouwe dienaars.

Schuldbelijdenis

Broeders en zusters, om waardig aan deze tafel van de Heer plaats te nemen, vragen wij vergeving voor onze tekorten en bidden wij om zijn barmhartigheid:

- Heer Jezus, Gij zijt onze hulp en toevlucht in tijden van nood. **Heer, ontferm U over ons.**
- Christus Jezus, ons hart verlangt naar U en ziet uit naar uw komst. **Christus, ontferm U over ons.**
- Heer Jezus, op uw barmhartigheid hopen wij, ook als wij niet altijd waakzaam zijn. **Heer, ontferm U over ons.**

Homilie

Een vrij lange evangelielezing voor een zondag tijdens de vakantie.
“Waakzaamheid in hartje zomer... het lijkt wel Advent.

Jezus opent met woorden van troost: "Wees niet bevreesd, kleine kudde" (v32). Die kleine kudde, dat zijn wij! Een minderheid in onze samenleving. En toch, al wordt de stem van de kerk vaak niet echt gehoord; bevreesd hoeven we niet te zijn. "... het heeft uw Vader behaagd u het Koninkrijk te schenken". Een goddelijk geschenk dus, en geen verworvenheid door onze eigen menselijke prestaties.

Zoals we hebben gehoord in het vervolg, daar staat wel een en ander tegenover: bezittingen verkopen; aalmoezen geven; beurzen verschaffen die niet verslijten ... De uitkomst van dit alles is dat je een onuitputtelijke schat in de hemel verwerft, een schat beveiligd tegen diefstal en tegen bederf.

En dan volgt een bekend woord van Jezus: "Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn" (Lc 12,34; zie ook Mt 6,21). Maar, waar is onze schat? Dragen wij die in een beurs die niet verslijt? En wat houdt die schat dan in? Wat vinden wij écht waardevol? Waar gaat onze liefde naar uit? Waar besteden we onze tijd en energie aan? Elke keuze die wij maken, vormt ons hart zodat we steeds meer -of juist minder- beeld van God worden.

Jezus onderricht gaat verder met drie parabels. Waakzaamheid, alertheid, oplettendheid vormen de sleutelwoorden. Dat zijn de grondhoudingen van de trouwe dienaars. Zij houden de lendenen omgord en de lampen brandend.

Denk even aan de parabel van de vijf verstandige en de vijf dwaze meisjes (cf Mt 25). De eersten zijn waakzaam en houden de lampen brandend. Ze zijn klaar om aanstonds gehoor te geven aan de

middernachtelijke oproep “Zie, de bruidegom komt, gaat uit, om hem te ontmoeten” (v6).

Het aanstonds open doen bij het horen van het kloppen op de deur, is een teken dat de Heer zijn dienaars wakende heeft gevonden. Ze hebben niet tot het laatste moment gewacht om haastig en vluchtig de zaken in huis op orde te zetten. Hun ogen tonen geen sporen van de slaap van de onoplettendheid. Dat zou de heer des huizes zeker gemerkt hebben. Hij kent de symptomen die verraden dat we ons geloof in de wederkomst van de Heer al dan niet ernstig nemen. Maar hier heeft Hij alle reden om zijn dienaren zalig te prijzen (cf v37 en v43). Gelukkig de dienaren wier handelen wordt aangedreven door de bereidheid om de Heer te dienen en Hem te volgen ... met de lendenen omgord en de lampen brandend.

Wie is die heer des huizes die van de bruiloft thuiskomt? Wat is dat voor een type? Hij is niet een heer die gediend wil worden. Die zegt, maak eerst mijn maaltijd klaar en dan kunnen jullie zelf iets eten. Neen, hij is een heer die zich omgordt, aan tafel nodigt en zelf zijn dienaars bedient als belangrijke gasten. Het is zoals op de avond voor Jezus' lijden en dood ... als Hij een slaaf wordt die ons de voeten wast. De Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden maar om te dienen en zijn leven te geven ... (Mt 20,28; Mc 10:45).

Kijken we even naar de tweede parabel. Het bevat een beeld dat in het Nieuwe Testament vaak wordt aangewend: “Gij weet zelf heel goed dat de dag des Heren komt als een dief in de nacht” (1Tess 5,2; 2Pt 3,10). “Als gij niet ontwaakt zal ik komen als een dief, en gij weet niet op welk uur ik u zal verrassen” (Ap 3,3).

Als inbrekers in de buurt zijn lopen kostbare spullen gevaar. Maar wij kunnen ervoor zorgen dat, wanneer de inbreker komt, hij niets kan vinden om te stelen. Voorwaarde is dat we een onuitputtelijke schat in de hemel verwerven ... want daar komt geen dief (v33). Goede

beheerders die de ontvangen bezittingen verkopen en aalmoezen geven, verwerven een onuitputtelijke schat in de hemel. Tot hen zegt Jezus: zalig de armen, ... want het heeft de Vader behaagd hen het Koninkrijk te schenken (cf. Lc 6,20 en 12,32) en rijk te zijn bij God (evangelie van vorige zondag).

De derde parabel schetst een model van dienstbaarheid zoals we dat herkennen in de trouwe en verstandige beheerders die verantwoordelijkheid dragen in de geloofsgemeenschap. Het zijn geen bazige figuren die zich superieur gedragen of op een eretitel staan. Neen, het zijn voor alles plichtsbewuste dienaren. Op hen stelt de Heer zijn vertrouwen. Zij laten zich niet voorstaan. Zij ontvangen loon naar werken. De parabel schetst ook het profiel van de slechte dienaar die met ijzeren vuist heerst over wie hem zijn toevertrouwd. Het zijn agressievelingen die erop losslaan. Slokoppen zijn het en dronkaards.

Jezus is niet mals voor hun hypocriete en despotische gedragingen. Ze zullen met het zwaard gestraft worden; afgesneden van de gemeenschap. Niet dat hen een molensteen om de hals wordt gebonden ... Maar de zwaarte van de tuchting wijst op de verwerpelijkheid van hun gedrag.

Het echte geluk komt hen toe die zich niet te buiten gaan, maar alles delen en ten volle leven. Waakzaam zijn zij die geen enkele mogelijkheid voorbij laten gaan om de evangelische liefde in praktijk te brengen.

Vorbeden

P. Gesterkt door het geloof van Abraham en Sara die gehoor gaven aan de roeping en de belofte van Godswege, bidden wij:

L. Om het licht dat onze lampen brandend houdt, ook als momenten van duisternis ons omringen.

L. Om de kracht om onze lendenen omgord te houden, ook als de Bruidegom op zich laat wachten.

L. Om inspirerende en waakzame leiders voor onze gemeenschappen met zin voor verantwoordelijkheid en dienstbaarheid.

L. Dat wij het kloppen van de Heer horen, én zijn uitnodiging aan tafel te gaan aannemen.

L. Dat wij goede dienaren mogen zijn, toegewijd en trouw in het beheren van wat ons is toevertrouwd.

L. Dat wij ons niet te buiten zouden gaan aan mateloosheid die ten koste gaat van medemensen.

P. Heer God, doe ons in deze tijd tussen gisteren en morgen waakzaam in het leven staan vanuit het licht en de hoop die het christelijk geloof ons schenken. Door Christus, onze Heer.